

Ny Bokin'i Daniela — Isa Faha-173

Ny Aloky ny Papa: Fampiharihariana ny Fitaomana sy ny Fikasana ao Ambadik'ilay "Papan'i Hitler"

Jeff Pippenger
2024-04-03

Ao amin'ilay boky mitondra ny lohateny hoe **Hitler's Pope**, ny mpanoratra John Cornwell dia manomboka ny tantaran'ilay papa ho avy, izay nanjaka tamin'ny andro nanapahan'i Hitler an'i Alemaina, amin'ny firesahana ny raiben'ity papa ho avy ity sy ny Papa Pius IX, izay samy noroahina hiala tao amin'ny Tanànan'i Roma. Rehefa nandositra niala tao amin'ny tanànan'i Roma i Pius IX, niova endrika ho masera, dia ny hany lehilahy nentiny niaraka taminy dia ny raiben'ilay papa ho avy. Cornwell dia miresaka ny fifandraisana akaiky nisy teo amin'ireo lehilahy roa ireo, ary avy eo dia manondro ny fomba izay nifandraisan'ny rain'ilay papa ho avy koa tamin'ny foiben'ny fahefana tao amin'ny Fiangonana Katolika. Tamin'izany no amaritany ny tontolo ara-tsosialy sy ara-politika ary ara-pivavahana nisy teo amin'ny tantara hatramin'ny andron'i Pius IX ka hatramin'ny Ady Lehibe Faharoa. Ny topimaso ankapobeny momba ny tantara dia tena mampahalala tokoa.

“Nisiana dingana iray hafa koa no noraisina tao amin'ny fiheveran-tena maha-paapa, rehefa, tamin'ny taonjato faha-iraika ambin'ny folo, ny Papa Grégoire VII nanambara ny fahatanterahan'ny Fiangonana Romana. Anisan'ny fanambarana navoakany ny iray izay nilaza fa tsy mbola diso velively ny fiangonana, ary tsy ho diso na oviana na oviana, araka ny Soratra Masina. Kanefa tsy nisy porofo avy amin'ny Soratra Masina nanaraka izany filazana izany. Ilay pontifa feno fireharehana koa dia nitaky ny fahefana hanongana amperora, ary nanambara fa tsy misy didim-pitsarana navoakany azo foanan'iza na iza, fa azy kosa ny zo manokana hanafoana ny fanapahan-kevitra ny hafa rehetra.”

“Nisy fanoharana manaitra iray momba ny toetra jadona nananan'ity mpiaro ny tsy fetezana ity hita tamin'ny fomba nitondrany ny amperora alemà, i Henri IV. Noho izy sahy tsy niraharaha ny fahefan'ny papa, dia nambara fa voaroaka tsy ho ao amin'ny fiangonana sy nesorina teo amin'ny seza fiandrianany io mpanjaka io. Nampihorohoroina noho ny fialàn'ireo andriana teo aminy sy ny fandrahonan'izy ireo, izay nohamafisin'ny didy navoakan'ny papa hikomiana aminy, dia tsapan'i Henri fa tsy maintsy mihavana amin'i Roma izy. Niaraka tamin'ny vadiny sy mpanompo mahatoky iray izy no niampita ny Alpes tamin'ny antsasaky ny ririnina, mba hanetry tena eo anatrehan'ny papa. Rehefa tonga teo amin'ny lapa izay nialokalofan'i Grégoire izy, dia notarihina, tsy nisy ny mpiambina azy, ho any amin'ny tokotany ivelany, ary tao, teo ambanin'ny hatsiaka mangidy tamin'ny ririnina, sady tsy nisaron-doha no tsy niaro tongotra, ary nitafy fitafiana fadiranovana, dia niandry ny fanomezan-dàlan'ny papa hiditra eo anatrehan'ny izy. Tsy raha efa naharitra hateloana nifadina hanina sy nanao fiaiken-keloka izy vao niondrika hanome famelan-keloka azy ilay papa. Ary na dia tamin'izany aza, dia teo ambanin'ny fepetra ihany izany, fa tsy maintsy niandry ny fankatoavan'ny papa ny amperora vao afaka nandray indray ny mariky ny fanjakana na nampihatra ny fahefan'ny mpanjaka. Ary

i Grégoire, niavonavona noho ny fandreseny, dia nirehareha fa adidiny ny mampietry ny fireharehan'ny mpanjaka.” Ny Hery Mifanditra, 57.

Gregory VII dia “mpanohana ny tsy fahadisoana,” saingy io filazana mampihomehy io dia tsy natao ho foto-pampianarana ofisialy (dogma) raha tsy tamin'i Pius IX, izay nampiorina io filazana adaladala io ho foto-pampianarana raikitra tao amin'ny Konsily Voalohan'i Vatikana. Nankatoavina tamin'ny 18 Jolay 1870 izany foto-pampianarana izany, zato sy dimampolo taona katroka talohan'ny fahadisoam-panantenana voalohan'ny iray hetsy sy efatra alina arivo.

Ny mampahalala ao amin'ny tantara dia izao: rehefa nandamina ny Kônsily Vatikana Voalohany i Pius IX, ary nampihatra ny foto-pampianarany momba ny tsy fahadisoan'ny papa, dia ny fankahalany ilay nantsoina hoe “modernisma” no nanosika azy. Tsy niorina tamin'ny hevitra hoe tsy mahazo manao fahadisoana ny papa rehefa mamaritra foto-pampianarana ara-Baiboly izany, fa fiarovana ny fanoheran'ny fahefana papaly ny hery miasa avy amin'ny fiantraikany nateraky ny Revolisiona Frantsay. Natao hanoherana izay ho fantatra tatỳ aoriana amin'ny anarana hoe Kominisma izany.

Ny Revolisiona Frantsay dia niteraka fikorontanana teo amin'ny rafitra fitondrana tao amin'ny firenena eoropeana, niaraka tamin'ny fankahalana manokana ny fanjakam-panjaka izay ny papa no lohany. Fikomiana repoblikana italiana no nandroaka vetivety an'i Pius IX sy ny lehilahy havany indrindra hiala tao Roma. Ny “modernisma”, izay nasehon'ireo filozofia isan-karazany nateraky ny Revolisiona Frantsay, no fahavalo lehibe indrindra tamin'i Pius IX, ary ny foto-pampianarany momba ny tsy fahadisoana dia natao hanohanana ny fitakiana rehetra nataon'ny papa nanohitra ireo hevitra modernista izay nateraky ny Revolisiona Frantsay.

Ao amin'ny Daniela toko faha-iraika ambin'ny folo, andininy faha-efapolo, dia aseho fa tamin'ny taona 1798, ny mpanjakan'ny atsimo (Frantsa tsy mino an'Andriamanitra) no namely ny ratra mahafaty ny mpanjakan'ny avaratra (ny fahefana papaly).

Ny foto-pampianaran'i Pius IX momba ny tsy fetezan-diso dia nifandray tamin'ilay ady asehon'ny andininy faha-efapolo ao amin'ny Daniela toko faha-iraika ambin'ny folo; ary nanomboka tamin'ny faramparan'ny taona 1869 ka hatramin'ny taona nanaraka dia niantso sy namory ny Konsily Vatikana voalohany, fantatra amin'ny hoe Vatican 1, i Pius IX, mba hanamafisana fa ny papa no lohan'ny Katôlika, ary ny Katôlika no lohan'ny fiangonana rehetra, araka izay efa nambara tamin'ny didin'i Justinien tamin'ny taona 533.

Ny Konsily Vatikana Faharoa, izay fantatra koa amin'ny hoe Vatikana II, dia notanterahina nanomboka tamin'ny 1962 ka hatramin'ny 1965. Zava-nisongadina teo amin'ny tantaran'ny Fiangonana Katolika izany, ary anisan'ireo konsily ekiomenika manan-danja indrindra tamin'ny vanim-potoana maoderina. Nivory teo ambanin'ny fitarihan'i Papa Joany XXIII ilay konsily, ary nitohy nandritra ny fotoam-pitondran'i Papa Paoly VI izany taorian'ny nahafatesan'i Joany XXIII tamin'ny 1963. Zava-dehibe ny manaiky ny fahasamihafana miavaka misy eo amin'ireo konsily roa ireo.

Ny konsily voalohany dia natao hanorenana izay antsoina hoe “laharam-pahamboniana” an’ny papa, izany hoe ny papa no mpitondra, mpampianatra ary mpiandry ambony indrindra ny Fiangonana, tompon’andraikitra amin’ny fitandrovana sy ny fanazavana ny fotopampianaran’ny finoana. Ny fahefany dia nisy tamin’ny famaritana ny dogma, famoahana didy ara-pampianarana, ary fanaovana fanambarana manam-pahefana momba ny raharahan’ny finoana sy ny fitondran-tena, izay fantatra amin’ny hoe tsy fetezan’ny papa diso. Tafiditra ao anatin’izany koa ny fahefam-pitsarany eo amin’ny Fiangonana maneran-tany, anisan’izany ny fahefana hanendry eveka, handamina ny sakramenta, ary hitantana ny raharaham-pitantanan’ny Fiangonana.

Ny konsily faharoa dia natao hampivily ny fiangonana ho tonga vondrona ekiomenika. Nifanohitra mivantana ny tolokevitra napetraky ny konsily roa tonta. Ny konsily voalohany, izay nifikitra tamin’ny nentin-drazana, dia notoherin’ny konsily faharoa, izay liberaly. Ireo antoko roa ireo dia samy hafa tahaka ny alina sy ny andro, ary ny faminaniana izay ampifandraisina amin’ny tsiambaratelo telo tao Fatima dia manondro ady anatin’ny izay asehon’ireo konsily roa ireo amin’ny fomba tena mifanaraka.

Ny faminaniana dia manondro sokajy iray izay manohana ny laharam-pahamehana asehon’i Pius IX ho aseho amin’ily antsoina hoe “papa fotsy”, na “papa tsara”, na “eveka tsara”; ary ny sokajy iray hafa, izay mifandray amin’ny Vatican II, dia asehon’ily “papa mainty”, na “papa ratsy”, na “eveka ratsy.” Ny fifanolanana misy eo amin’ireo foto-kevitra ara-politika roa ireo dia aseho rehefa mitsidika ny fitoerana masina fahatsiarovana ny fahagagana tao Fatima, any Fatima, Portiogaly, ianao. Rehefa miditra, ny lalan-kely fidirana dia apetraka eo anelanelan’ny sarivongan’ny papa mainty eo an-daniny iray sy ny papa fotsy eo an-daniny iray hafa.

Koa lasa anisan’ny lovan’ily lehilahy izay hiafara ho tonga ilay lazain’ny boky ho papa-n’i Hitler izany, ka ny fakany dia mifamatotra ao anatin’ny tolona misy eo amin’ny moderinisma (ny mpanjakan’ny atsimo) sy ny fahefana fara tampon’ny papa (ny mpanjakan’ny avaratra).

Tokony ho takarina fa ny mpanoratra ny boky izay hodinihintsika dia Katolika manana toerana tsara, ary ny tanjona nambarany tamin’ny fanoratana io boky io dia ny hanazava ny fiampangana fa ny papa izay nanjaka nandritra ny Ady Lehibe Faharoa dia nanohana an’i Hitler, ny Nazia, na nanana heloka tamin’ny fandripahana ny Jiosy sy ny hafa. Rehefa miresaka momba ny raiben’i Pius XII i Cornwell, izay lehilahy ankavanana nandrindra ny Konsily Vatican I, dia tanterahina ao anatin’izany tantara izany indrindra ny tantaran’ny adin’ny mpanjakan’ny atsimo sy ny avaratra. Rehefa tonga tany Italia ny revolisiona “Repoblikanisma”, dia noroahin’ny Italiana hiala tao an-tanànan’i Roma i Pius IX nandritra ny herintaona teo ho eo, ary hatramin’izay, na dia taorian’ny niverenany aza, ny hany fananan’ny papa hatrizay dia ilay velaran-tany zato sy folo eka, fantatra amin’ny anarana hoe Tanànan’i Vatican.

Ny hany fomba nahafahany niverina tany Vatican akory aza dia noho ny fanampian’ny tafika frantsay sy ny fampindramam-bola avy amin’ny Rothschilds, ireo banky jiosy malaza ratsy laza. Mba hahatakarana amim-pahendrena ny firaisana tsikombakomba nataon’ny papa tamin’ny holokosta nandritra ny Ady Lehibe Faharoa, dia ilaina ny manana fahatakarana fototra momba ny fihetsiky Eoropa tamin’ny Jiosy hatramin’ny nanomboana an’i Kristy tamin’ny hazofijaliana.

Manolotra ny boky fa toe-tsaina roa samy hafa ny fankahalana Jiosy sy ny fanavakavaham-bolon-koditra, amin'ny filazana fa fanavakavaham-bolon-koditra no fototry ny fankahalan'i Hitler ny Jiosy, satria noheverin'i Hitler ho sokajin'olombelona ambany kokoa ny Jiosy; kanefa ny fankahalana Jiosy kosa dia fankahalana ny Jiosy satria izy ireo no namono an'Andriamanitra. Na iray ihany ireo, na tena misy tokoa aza ny fanavahana eo amin'izy roa, dia mendrika ho takarina ny zava-misy momba ny fahoriana nanjo ny Jiosy.

Ohatra, any Amerika amin'izao andro izao, raha ampiasaina ny teny hoe “ghetto,” dia ny ankamaroan'ny olona no mihevitra fa izany no famaritana ny faritra mahantra sy rava amin'ny tanàna. Kanefa ny voambolana hoe “ghetto,” tamin'ny niandohany, dia nanondro ampahany iray amin'ny tanàna, indrindra tany Venise, Italia, izay nanerena ny Jiosy honina nandritra ny Moyen Âge. Ny ghetto voalohany dia naorina tany Venise tamin'ny taona 1516, rehefa nanery ny Jiosy hifetra ao amin'ny faritra voatondro iray ao an-tanàna, fantatra amin'ny anarana hoe “geto nuovo” (toeram-pandoroana metaly vaovao), ny Repoblika Venetiana; izay nony farany dia nanjary fantatra amin'ny anarana hoe ghetto.

Tany Eorôpa nandritra ny Moyen Âge, dia noferana ny Jiosy momba izay toerana azon'izy ireo nonenana, ary koa ny asa sy ny raharaham-pivelomana navela hotanterahiny. Niorina tamin'ilay famaritana taloha ny antisemitisma ireo fameperana ireo, izay nanondro ny finoana fa ny Jiosy no namono an'Andriamanitra, ary ny olana rehetra nanjo azy ireo tatỳ aoriana dia nateraky ny asan'izy ireo ihany.

Tamin'ny Moyen Âge, dia fomban-drazana efa niorina tsara ny hoe tsy mahazo mampindram-bola na mandray zana-bola amin'ny fampindramam-bola ny Kristiana. Tsy voafehin'izany fameperana izany ny Jiosy, ary ny fampindramam-bola dia tonga anisan'ny asa navela hataon'ny Jiosy. Ireo mpampindram-bola jiosy, tahaka ny fianakaviana Rothschild, no mpanakalo vola noho ny fameperana ara-dalàna napetraka tamin'ireo karazan'asa navela hataon'izy ireo. Rehefa nila vola i Pius IX mba hiverenany any Vatikana, dia vao mainka nihamafy ny fahasosorany noho ny tsy naha-mpanapaka azy intsony tao an-tanànan'i Roma, satria voatery nitodika tamin'ny Jiosy izy mba hangataka vola.

Talohan'ny nandroahana azy hiala tao Roma, i Pius IX dia toa isan'ny lafy roa mikasika ny Jiosy sy ny fifandraisan'ny fiangonana amin'ny Jiosy. Ireo lafy roa ireo dia ny an'ireo izay nino fa ny Jiosy, na inona na inona manjo azy, dia mahazo fotsiny izay tandrifiny, sy ny an'ireo hafa izay nirona haneho famindram-po kely tamin'ny Jiosy. Rehefa niverina tao Vatikana i Pius IX, taorian'ny nandroahana azy, dia tsy naseho intsony velively ilay famindram-po izay indraindray nasehony talohan'ny sesitany nahazo azy. Talohan'ny sesitany dia nakatony ny getto tao an-tanànan'i Roma, ary nony niverina izy dia naoriny indray ny getto, sady nanomboka nampandoa hetra ny Jiosy mba hanonerana indray ny fatiantoka ara-bolany.

Ny lehilahy havanan'i Papa Pio IX dia i Marcantonio Pacelli, raiben'ilay papa an'i Hitler. Mpisolovava izy, ary anisan'ny sokajy manokana tamin'ireo mpisolovava izay nanohana ny papa. Ny zanany lahy dia tonga anisan'io sokajy ambony io ihany koa, ary toy izany koa ny zafiny, izay hiafara ho papa an'i Hitler. Rehefa avy mandinika ny tantaran'ny raiben'i Eugenio Pacelli sy ny

rainy ary ny fahatanorany sy ny fianarany ilay boky, dia miresaka ny toerana noraisin'i Pacelli rehefa nanomboka ny asany ho an'ny papa izany. Amin'ny maha-mpisolovava azy, izay taranak'ireo mpisolovava ambony papaly, dia nofidina izy hitarika sampan-draharaha iray izay manokana amin'ny fifanarahana, izay antsoina hoe konkorda. Tamin'ny taona 1901 dia nampidirina tao amin'ny biraon'ny Sekretariam-panjakana Papaly i Pacelli.

Pacelli dia tonga iraka ho an'ireo firenena. Araka ny faminania, Pacelli dia tonga teo amin'ny toerana ara-dalàna ifandraisana izay nahatanteraka ny fiangajangan'ny mpanjakan'ny tany tamin'ny papa. Tamin'ny taona 1903, dia nohosorana ho papa i Pius X. Avy hatrany dia nanomboka nanafika ny "poizina ara-tsaina" izay niteraka ny "relativisma sy ny fisalasalana" izy. Ny lehilahy izay nitantana ny ezak'i Pius X hamongotra ny "modernisma" dia i Umberto Benigni, izay niasa tao amin'io birao io ihany niaraka tamin'i Pacelli. Indray mandeha i Benigni dia nilaza momba ny antokon'olona mpahay tantara ambony indrindra maneran-tany fa, izy ireo dia lehilahy izay ho azy, "ny tantara dia tsy inona fa fiezahana mitohy sady feno famoizam-po handoa. Ho an'ny karazan'olombelona tahaka izao dia tsy misy afa-tsy fanafody iray ihany: ny inkizisiôna!" Ho an'i Benigni, ny mpahay tantara iray izay naneho firaisam-po tamin'ireo hevitra izay nivoaka avy tamin'ny Revolisiona frantsay dia tokony hovanoina.

Amin'ny fomba ofisialy, i Benigni no nitantana ny sampan-draharahan'ny propagandy ho an'ny papazia, kanefa tamin'ny fomba tsy ofisialy dia izy koa no nitarika tambajotram-pitsikilovana miafina, natao hamantarana izay Katolika rehetra nanana fironana na fangorahana tamin'ilay "modernisma," izay niainga avy tamin'ny mpanjakan'ny atsimo. Tamin'ny farany, tamin'ny 1910, ny asany dia namoaka toromarika iray izay nanery ireo mpiasan'ny papazia hanao fianianana, antsoina hoe Fianianana Manohitra ny Modernisma. Mbola manan-kery izany. Mba ho azo ampiasaina ao amin'ny Vatikana dia tsy maintsy mianiana hankahala ny hevitra modernista ianao, izay antsointsika ankehitriny hoe hevitra komonista.

Ao amin'ny famintinana ny bokin'i Cronwell, eo amin'ny pejy fiarovana dia milaza hoe: "Tao anatin'ny folo taona voalohan'ny taonjato, fony i Pacelli mbola mpahay lalàna tanora sady nahatalanjona tao Vatikana, dia nanampy tamin'ny famolavolana foto-kevitra iray momba ny fahefana papa tsy mbola nisy tahaka azy izy; nandritra ny taona 1920 kosa dia nampiasa hafetsena sy fandrahonana izy mba hampanjaka fahefana tany Alemaina. Tamin'ny 1933, i Hitler no tonga mpiara-miombon-kevitra lavorary indrindra taminy teo amin'ny fifampiraharahana, ary natsangana ny konkordà iray izay nanome tombontsoa ara-pivavahana sy ara-panabeazana ho an'ny Fiangonana Katolika, ho takalon'ny fialàn'ny Katolika amin'ny asa sosialy sy politika. Io fialana an-tsitraro amin'ny Katolisisma politika napetraka avy any Roma io no nanamora ny fiakaran'ny Nazisma."

Tamin'ny fivoriana ny governemanta tamin'ny 14 Jolay 1933, dia naneho ny heviny i Adolph Hitler tamin'io volana io ihany fa ny fifanarahana nataon'i Pacelli tamin'ny Nazi dia nanome an'i Alemaina ka namorona "sehatry ny fitokisana.... ao anatin'ny ady mivoatra atao amin'ny Jiosy iraisam-pirenena."

Ny bokin'i Cornwell dia tsy noraisin'ny Katolika tsara, satria nandà tsy hanaiky ny porofo izy ireo fa i Pacelli no antony lehibe nahafahan'i Hitler niakatra teo amin'ny fahefana, fa i Alemaina rahateo dia firenena izay Katolika no maro an'isa. Nanao fifanarahana i Pacelli izay nandrara ny trano famoaham-boky katolika, ny sampam-baovao katolika ary ny sekoly katolika tsy hiteny na inona na inona momba ny fironan'i Hitler nanomboka tamin'ny 1933 sy taorian'izany. Asehon'ily boky ny fironana miharihary manohitra ny Jiosy tao amin'i Pacelli, izay tatỳ aoriana dia tonga papa nandritra ny Ady Lehibe Faharoa. Farafahakeliny, teboka telo no azo aorina avy amin'ily boky amin'ny loharano ara-tantara tena azo itokisana.

Ny voalohany dia ny adin'ny mpanjakan'ny avaratra sy ny mpanjakan'ny atsimo, araka ny aseho ao amin'ny Daniela toko faha-iraka ambin'ny folo. Ao anatin'izany ady izany, ny fahavalo dia ny Katôlika mifanandrina amin'ny tsy finoana an'Andriamanitra, ny papa mifanandrina amin'ny Kominisma. Ny teboka iray hafa dia izao: ny papa dia nampiasa ny Nazisma ho tafika solontenany hiadiana amin'ny tsy finoana an'Andriamanitra nandritra ny Ady Lehibe Faharoa, tahaka ny nampiasan'ny papa ny Protestantisma nihemotra tamin'ny 1989 ho tafika solontenany hiadiana amin'ny tsy finoana an'Andriamanitra tao amin'ny USSR. Ilay boky koa dia mamantatra ny rafitra ara-paminaniana anatin'ny sy ivelany asehon'ireo hafatra satanika izay nivoaka avy tamin'ily fahagagana tao Fatima.

Ny ady eo amin'ny sisintany tao Rafia, izay aseho ao amin'ny andininy fahairaika ambin'ny folo sy faha-roa ambin'ny folo ao amin'ny Daniela toko faha-iraka ambin'ny folo, dia maneho ny ady eo amin'ny sisintany izay miseho ankehitriny any Okraina. Ady mafana ilay ady fahiny; ilay faharoa kosa dia ny ady solontena faharoa, izay ahitana ny tafika solontena tafiditra amin'ny fifandonana mahafaty. Rafia dia manondro fa ny ady eo amin'ny sisintany dia eo amin'ny mpanjakan'ny avaratra sy ny mpanjakan'ny atsimo, kanefa ny faminaniana dia mampianatra fa mandra-pahatongan'ny lalàn'ny Alahady izay ho avy tsy ho ela, dia hadino ilay vehivavy janga avy any Tyro, Jezebela dia ao Samaria, ary Herodiasy dia niala tamin'ny lanonan'ny tsingerintaonan'i Heroda. Ireo vavolombelona telo momba ny anjara asan'ny mpanjakan'ny avaratra amin'ity tantara ankehitriny ity dia manambara fa izy no ao ambadiky ny sehatra, misintona ny tady. Ny ady mafana, ny ady solontena ary ny ady mangatsiaka izay mitranga raha mbola hadino izy dia tanterahin'ny tafika solontenany.

Rosia no mpanjakan'ny atsimo, ary ankehitriny izy dia tafiditra ao anatin'ny ady eny amin'ny sisintany izay vatsian'ireo globalista ao amin'ny tontolo tandrefana, indrindra fa ireo Demokraty progresista sy ireo Repoblikana RINO (Republican In Name Only) any Etazonia. Rehefa aseho ho toy ny tafika solontenan'ny mpanjakan'ny avaratra i Etazonia ao amin'ny andininy faha-efapolo amin'ny Daniela 11, dia hery ara-miaramila sy fahefana ara-bola no toetra ara-paminaniana roa ananany. Etazonia dia manatanteraka any Okraina ilay asa nataony tamin'ny 1989 ihany, dia ny fanampiana ny Papa hiady amin'i Rosia, ary ny tafika solontena eny ifotony, miaro an'i Okraina, dia feno mpanohana Nazia tokoa ka na dia ny fampahalalam-baovao mahazatra aza dia tsy afaka mandà izany. Roma ankehitriny dia nampiasa ireo tafika solontena ihany izay nampiasainy tamin'ily ady mivaivay izay Ady Lehibe Faharoa, sy tamin'ny 1989, mba hiadiana amin'i Rosia. Vakio ny boky: Hitler's Pope, the Secret History of Pius XII.

Hotohizantsika ao amin'ny lahatsoratra manaraka ity fandalinana ity.

Toy izany koa, rehefa hasehon'Andriamanitra amin'i Jaona malala ny tantaran'ny fiangonana ho amin'ny andro mbola ho avy, dia nomeny toky azy ny amin'ny fitiavan'ny Mpamonjy sy ny fiahiany ny olony tamin'ny fanambarany taminy an'“Ilay mitovy amin'ny Zanak'olona,” nandehandeha teo afovoan'ny fanaovan-jiro, izay naneho ireo fiangonana fito. Raha naseho tamin'i Jaona ny ady lehibe farany hifanaovan'ny fiangonana amin'ny fahefana eto an-tany, dia navela hahita koa izy ny fandresena farany sy ny fanafahana ny mahatoky. Hitan'i Jaona ny fiangonana voatarika ho amin'ny fifandonana mahafaty amin'ny bibidia sy ny sariny, ary ny fanompoam-pivavahana amin'izany bibidia izany noterena hatao amin'ny fandrahonana ho faty. Kanefa, raha nihoatra ny setroka sy ny tabataban'ny ady ny fijeriny, dia nahita vahoaka iray teo an-tendrombohitra Ziona niaraka tamin'ny Zanak'ondry izy, izay tsy nitondra ny mariky ny bibidia, fa nanana kosa ny “anaran'ny Rainy voasoratra eo amin'ny handriny.” Ary indray, dia hitany “ireo izay efa nahazo ny fandresena tamin'ny bibidia sy ny sariny sy ny mariny ary ny isan'ny anarany, nitsangana teo ambonin'ny ranomasina fitaratra, nitana ny lokangan'Andriamanitra,” ka nihira ny fihiran'i Mosesy sy ny Zanak'ondry.

“Ireo lesona ireo dia ho amin'ny tombontsoantsika. Mila mampiorina ny finoantsika amin'Andriamanitra isika, fa eo anoloantsika indrindra dia misy fotoana iray izay hizaha toetra ny fanahin'ny olona. Kristy, teo an-Tendrombohitra'i Oliva, dia namerina ny fitsarana mahatahotra izay hialoha ny fihaviany fanindroany hoe: ‘Handre ady sy siosion-dresaka momba ny ady ianareo.’ ‘Hisy firenena hitsangana hanohitra firenena, ary fanjakana hanohitra fanjakana; ary hisy mosary sy areti-mandringana ary horohoron-tany any amin'ny toerana samihafa. Izany rehetra izany no fiandohan'ny fahoriana.’ Na dia nahazo fahatanterahana ampahany aza ireo faminiana ireo tamin'ny fandravana an'i Jerosalema, dia manana fampiharana mivantana kokoa amin'ny andro farany izy ireo.”

“महित्सजिनिआनी गम्भीर घटनासमुहनि थिरेशोल्ड-आव जो थादो। भावबानी खामानाय पुराव जातांदो। प्रभु दुआराव आसे। दानसोरजोहा गोजौ जजिनाय गासैन थाखाय बेसेन गोजोन रोखा-गोनां मोनसे समाय जोन सन्मुखाव मेल खालामगोन। आगोलन बिबिदफोर फनि जागायजागोन; गोदान बिबिदफोरहा जायतोगोन। जोन फृथबीयाव मावनाय थाखाय थानाय दृश्यफोर एखनसोलो मानसफिरा सानोबो सानायाखै। सायथान मानस एजेसफोरन गेजेरजो खामान भावदो। जोखौ संवधान सोलायनो जागायनाय आरो देबोरा माननायखौ जोरजो मावथायनाय मोनसे आइनो दहिनी जायोब्ला बेन फोल मोनसेबो बुग्रायो। मोनसे संकट गासैसोन सिगियाव जोन गेजेराव दं।”

“Saingy ny mpanompon'Andriamanitra dia tsy tokony hatoky ny tenany amin'izao fotoan-tsarotra lehibe izao. Ao amin'ny fahitana nomena an'i Isaia sy i Ezekiela ary i Jaona no ahitantsika fa tena akaiky tokoa ny fifandraisan'ny lanitra amin'ireo zava-mitranga eo ambonin'ny tany, ary lehibe tokoa ny fiahian'Andriamanitra an'ireo izay mahatoky Aminy. Tsy tsy manam-pitondra izao tontolo izao. Eo an-tanan'ny Tompo ny fandaharan'ireo zava-mitranga ho avy. Ny Voninahitr'ny lanitra no mitantana ao Aminy ihany ny anjaran'ny firenena, ary koa ny raharahan'ny fiangonany.” Testimonies, boky faha-5, 752, 753.